

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Markovej a členiek senátu JUDr. Dariny Ličkovej a JUDr. Júlie Horskej v právnej veci žalobcu: **Ch.-D., s.r.o.**, P., V.X., IČO: X., zastúpeného advokátom JUDr. E. Z. B.B., B.X., proti žalovanému: **M., s.r.o.**, S.T., N.X., IČO: X. zastúpenému advokátom JUDr. A. N., E.X., B., o určenie spolumajiteľského práva, vedenej na Okresnom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 64 CbPv 11/05, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 12.októbra 2007, č.k. 43 Cob 257/07-219, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 12. októbra 2007, č.k. 43 Cob 257/07-219 **z r u š u j e** a vec mu **vracia** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e:

Okresný súd v Banskej Bystrici rozsudkom zo 4. mája 2007, č.k. 64 CbPv 11/05-186 zamietol žalobu a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému 12 531,80 Sk náhrady trov konania.

Rozhodol tak s odôvodnením, že ak žalobca má za to, že je spolumajiteľom predmetných ochranných znáмок na základe prechodu alebo prevodu ochranných znáмок,

mal sa domáhať zápisu spoluvlastníctva postupom podľa § 29 ods. 3 zákona č. 55/1997 Z.z. Podľa názoru súdu nie je možné takýto postup a splnenie takejto zákonnej povinnosti žalobcu nahrádzať autoritatívnym určením súdu, že žalobca je spolumajiteľom ochranných známk, rovnako autoritatívne určenie súdom nemôže predchádzať postupu a skúmaniu podmienok úradom o zápise takto nadobudnutého spolumajiteľstva ochranných známk. Ak si teda žalobca nesplnil povinnosť podľa § 29 ods. 3 zákona č. 55/1997 Z.z., súd dospel k záveru, že sa nemôže úspešne v súdnom konaní domáhať, že je spolumajiteľom predmetných ochranných známk z titulu prechodu alebo prevodu. Ďalej uviedol, že nesplnením si povinnosti podľa uvedeného ustanovenia, nemôže mať žalobca ani naliehavý právny záujem na autoritatívnom určení súdom, že je spolumajiteľom predmetných ochranných známk.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Banskej Bystrici vec prejednal ako súd odvolací a po preskúmaní napadnutého rozsudku dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne a rozsudkom z 12. októbra 2007, č.k. 43 Cob 257/07-219 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému 10 592,50 Sk náhrady trov odvolacieho konania.

Rozhodol tak s odôvodnením, že žalobca nie je v tomto spore aktívne legitimovaným subjektom, lebo nie je univerzálnym právnym nástupcom Ch., a.s., S.T. Uviedol, že pojmy uvádzané žalobcom, ako „prevod nezapísaného práva“, resp. „domnienka majiteľstva alebo spolumajiteľstva k ochranným známkam“ platná právna úprava v oblasti ochranných známk nepozná, previesť je preto možné len existujúce, teda zapísané práva k ochranným známkam. Z tohto dôvodu ani Ch., a.s., P. ako bývalý spoločník žalobcu /Ch. a.s., P. v likvidácii zanikla 16.apríla 2005 ex-offo výmazom z obchodného registra/ nemohol previesť spolumajiteľstvo k predmetným ochranným známkam na žalobcu, nakoľko sám takýmto spolumajiteľom ochranných známk nebol. Keďže žalobca nie je univerzálnym právnym nástupcom Ch., a.s., P., svoje právo k ochranným známkam odvodzuje prevodom od Ch., P., svojho bývalého spoločníka. Keďže Ch. a.s., P. práva k ochranným známkam nemala, nemohla ich ani na žalobcu previesť. Z uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že je správny aj záver súdu prvého stupňa v tom, že žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem na tejto určovacej žalobe. Postavenie žalobcu je pokiaľ ide o spolumajiteľstvo k predmetným ochranným známkam jednoznačne dané, nie je tu žiadna neistota, ktorá by mohla byť v tomto spore odstránená, preto napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote dovolanie. Žiadal napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu v spojení s rozhodnutím súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Prípustnosť dovolania zdôvodnil poukazom na ustanovenie § 237 písm. f/ OSP. Uviedol, že postupom odvolacieho súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom tým, že odvolací súd rozhodol na základe úplne odlišných skutkových a právnych zistení, ktorými sa súd prvého stupňa v rámci konania a rozhodovania vo veci nezaoberal a týmto postupom bolo žalobcovi odňaté právo vyjadriť sa k skutkovým a právnym záverom súdu, na základe ktorých bolo vo veci právoplatne rozhodnuté, teda mu bola odňatá možnosť napadnúť dotknuté závery odvolaním. Okresný súd zamietol žalobu o určenie spoluvlastníctva k ochranným známkam z titulu nedostatku naliehavého právneho záujmu na určení v zmysle § 80 písm. c/ OSP, keďže žalobca si nesplnil svoju zákonnú povinnosť podať žiadosť o zápis prechodu resp. prevodu majiteľstva k ochranným známkam na ÚPV SR, pričom ďalšími právnymi a skutkovými otázkami, obsiahnutými v žalobe, sa nezaoberal. Krajský súd potvrdil rozsudok Okresného súdu z iného dôvodu, a to neexistencie vecnej aktívnej legitimácie žalobcu v konaní, keď podľa názoru odvolacieho súdu, žalobca nie je nositeľom práv, určenia ktorých sa žalobca domáha. Krajský súd zaujal stanovisko, že k prechodu majiteľstva ochranných známk zo zákona z Ch. P., a.s., P. na spoločnosť žalobcu nemohlo dôjsť, keďže Ch. P., a.s., P. práva k ochranným známkam nemala a tak ich nemohla na žalobcu previesť a nemohlo dôjsť ani k prechodu. Podľa názoru dovolateľa je stanovisko odvolacieho súdu ohľadom prechodu práva k ochranným známkam zmätočné, odvolací súd si zamieňa inštitút prechodu a inštitút prevodu práv, nemožno jednoznačne zistiť ani skutkový a právny podklad konštatovania, že právny predchodca žalobcu práva k ochranným známkam nenadobudol a nemal. Považuje rozhodnutie odvolacieho súdu za nesprávne, založené na nesprávnom právnom posúdení veci. V žalobe podrobne odôvodnil a listinnými dôkazmi preukázal právne nástupníctvo žalobcu po spoločnosti Ch. P. a.s., P. z titulu prechodu práv a z opatrnosti aj z titulu prevodu, na základe podpísanej zmluvy o prevode nezapísaných práv.

Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu žiadal dovolanie zamietnuť. Uviedol, že odvolací súd vyvodil rovnaký záver ako ÚPV SR, teda námietky žalobcu o nesprávnom právnom posúdení veci neobstoja.

Poukázal na skutkové okolnosti, z ktorých vychádzal pri svojom rozhodovaní odvolací súd. Podľa jeho názoru tieto okolnosti jednoznačne preukazujú, že v danom prípade nemohlo dôjsť ani k prechodu a ani k prevodu predmetných ochranných známk na žalobcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 OSP) po zistení, že dovolanie bolo podané včas účastníkom konania a že smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento mimoriadny opravný prostriedok prípustný, dovolanie prejednal a po preskúmaní rozsudku odvolacieho súdu ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 OSP). V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 OSP /v znení účinnom v čase podania dovolania/ platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok /§ 238 ods. 1 OSP/. Ďalej je tento mimoriadny opravný prostriedok prípustný proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 OSP), alebo proti rozsudku potvrdzujúcemu rozsudok súdu prvého stupňa, avšak len vtedy, ak odvolací súd vyslovil v jeho výroku, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 OSP).

Žalobcom napadnutý rozsudok nie je rozsudkom uvedeným v § 238 ods. 1 až 3 OSP.

Proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu bolo vydané v konaní, postihnutom niektorou z procesných väd, uvedených v § 237 OSP. Dovolateľ tvrdí, že v konaní mu bola postupom odvolacieho súdu odňatá možnosť konať pred súdom. Ak k takémuto nesprávnemu postupu odvolacieho súdu došlo, zakladá to prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ OSP.

Pod odňatím možnosti konať pred súdom (§ 237 písm. f/ OSP) treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

V prejednávanej veci žalobca uplatnil žalobou určenie spolumajiteľského práva. Pri takejto žalobe žalobcu predovšetkým zaťažuje dôkazné bremeno, spočívajúce v povinnosti preukázať, že na určení práva v čase rozhodovania súdu má naliehavý právny záujem. Tento je spravidla daný, ak by právne postavenie žalobcu bez takéhoto určenia bolo neisté a ak sa nemôže priamo domáhať plnenia.

Súd prvého stupňa po prejednaní veci dospel k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že na určení má naliehavý právny záujem, preto vo veci nevykonal dokazovanie na preukázanie ďalších okolností, namietaných účastníkmi konania a vo svojom

rozhodnutí ich ani neuviedol. Po podaní odvolania odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa vo svojom potvrdzujúcom rozhodnutí dospel k záveru, že v danom prípade nedošlo ani k prevodu a ani k prechodu spoluvlastníctva k predmetným ochranným známkam na žalobcu, preto žalobca nie je aktívne legitimovaný na podanie takejto žaloby, čo je dôvodom na zamietnutie žaloby.

Na záver sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že žalobca nepreukázal ani naliehavý právny záujem na takomto určení. Je potrebné prisvedčiť dovolateľovi, že postupom odvolacieho súdu mu bolo odňaté právo vyjadriť sa k dôvodom, ktoré odvolací súd vyhodnotil ako dôvodné pre zamietnutie žaloby a to k nedostatku aktívnej legitimácie. Pri posudzovaní tejto otázky odvolací súd opomenul, že súd prvého stupňa sa vecou z tohto hľadiska nezaoberal, preto ani žalobcov odvolací prejav tento dôvod neobsahoval. Navyše nemožno vylúčiť, že po určitej dobe by nastali okolnosti, ktorými by žalobca preukázal svoj naliehavý právny záujem, teda okolnosti, ktorých neexistencia bola vytýkaná súdom prvého stupňa. Teda táto prekážka úspešnosti žaloby by odpadla, avšak žalobca by za tejto situácie úspešný nebol, lebo odvolací súd rozhodol aj o nedostatku jeho aktívnej legitimácie.

Preto z uvedených dôvodov žalobcovi postupom odvolacieho súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ OSP). Na základe uvedených dôvodov dovolací súd podľa § 243b ods.1, 2 OSP rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok

V Bratislave 7. augusta 2008

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu